

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 75 • nummer 2 • februari 2020

INHOUD

<i>Liefde onbegrijpelijk groot (gedicht) . . . . .</i>	<i>25</i>
<i>De laatste woorden van de Heere Jezus (26) . . . . .</i>	<i>26</i>
<i>Het probleem van het onverhoorde gebed (3) . . . . .</i>	<i>30</i>
<i>Aanbidding alleen op Gods manier . . . . .</i>	<i>33</i>
<i>De poorten van Jeruzalem in Nehemia 3 (1) . . . . .</i>	<i>35</i>
<i>Een schril contrast . . . . .</i>	<i>39</i>
<i>Hoe weten we zeker dat onze zonden vergeven zijn? . . . . .</i>	<i>39</i>
<i>Muren bouwen voor ons huis (1) . . . . .</i>	<i>42</i>
<i>Christus' volmaakte Mensheid . . . . .</i>	<i>46</i>
<i>Onze broeders en zusters liefhebben . . . . .</i>	<i>48</i>

Complete jaargang (2019)

Ingebonden jaargang 74 (2019) van het maandblad *Uit het Woord der Waarheid*. De complete inhoud plus extra inhoudsopgave.

Er zijn nog exemplaren van eerdere jaargangen verkrijgbaar.

Formaat A5, 292 pagina's

Prijs: € 12,00

Bijbelse dagboeken

Bij het begin van een nieuw jaar willen we u wijzen op de verschillende Bijbelse dagboeken die wij uitgeven voor geloofsopbouw. Ook voor jong-gelovigen. Kijk eens op onze website naar bijvoorbeeld 'U bent dichtbij' of de 'Lightkeeper'.

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lectuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

• Uitgeverij: www.uhwdw.nl

• Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl

• Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

Liefde onbegrijpelijk groot

Wat heeft U, heilige God,
bewogen om Uw Zoon
in onze plaats op 't kruis
te geven 't zondeloon?
't Was liefde, onbegrijp'lijk groot,
die in Uw Zoon ons redding bood.

En wat bewoog Uw Zoon,
Die kwam van Bovenaf
en hier op deze aard'
Zijn leven voor ons gaf?
't Was liefde, onbegrijp'lijk groot,
dat Hij Zijn kostbaar bloed vergoot.

Wat drong U dat U ons
Uw Geest hebt meegedeeld,
zodat ons hart nu in
Uw liefde en vrede deelt?
't Was liefde, onbegrijp'lijk groot,
die voor Uw Geest ons hart ontsloot.

Wat geven we U als dank
voor al Uw liefde weer?
O, maak ons hart bereid
U steeds te aanbidden, Heer!
Aanbidding wordt in eeuwigheid
U en Uw Zoon volmaakt gewijd!

A. Taylor (Mrs. Gilbert)

De laatste woorden van de Heere Jezus (26)

Een beschouwing bij Johannes 13 - 17

Johannes 16 (Joh. 16:16-33, vervolg)

Vers 29-32. De slotwoorden zijn niet zozeer een onderwijzing als veeleer een laatste woord van waarschuwing met het oog op de zwakheid van de discipelen; daarop volgen nog twee woorden: een woord dat de gevoelens van het hart van de Heere openbaart en een laatste woord van bemoediging.

De discipelen kunnen ten aanzien van deze duidelijke bevestiging van de waarheid zeggen: 'Zie, nu spreekt U vrijuit en gebruikt geen beeldspraak'. De waarheid, die zij slechts onduidelijk gezien hadden, wordt nu wel terdege helder door de duidelijke woorden van de Heere. En toch, hoe weinig begrepen ze nog de weg van de dood, waarlangs de Heere tot de Vader zou terugkeren. Zo kan de Heere zeggen: 'Geloof u nu?' Ze geloofden echt, maar zoals dat bij ons ook vaak gaat, kenden ze hun eigen zwakheid nog maar slecht. De Heere moest hen waarschuwen dat het uur zou komen en al gekomen was, dat alle discipelen verstrooid zouden worden, een ieder naar het zijne, en die Ene, van Wie ze zo-even nog gezegd hadden bij Hem te willen horen, zou alleen gelaten worden.

Ook al komt er een tijd dat deze tochtgenoten in Zijn leven, die van Hem gehouden hebben en Hem gevolgd zijn, slechts nog aan zichzelf denken en Hem in het uur van de beproeving zullen verlaten, toch zal Hij toch niet alleen zijn, want Hij zegt: 'De Vader is met Mij'. Hij zegt niet: 'De Vader zal bij Mij zijn', hoe waar dat ook is, maar 'De Vader is met Mij'. Zoals in de dagen van weleer in een gebeurtenis dat slechts een schaduw van deze veel ernstiger gebeurtenis was, waar wij

over Abraham en Izak lezen toen ze zich op hun weg naar het land Moria bevonden: ‘Zo gingen zij beiden samen’ (Gen. 22:6), zo zijn nu, omdat het grote offer aanstaande is, de Vader en de Zoon samen.

Vers 33. Ook al wil de Heere de discipelen voor hun zwakheid waarschuwen, **Hij wil hen niet zonder een laatste woord van vreugde en bemoediging verlaten.** Welke beklagenswaardige dingen er ook allemaal fout gegaan waren bij hen en met welke beproevingen ze in de wereld ook te maken zouden krijgen, in Christus zouden ze vrede hebben. Ze kunnen in zichzelf en in de wereld veel vinden wat hen onrustig maakt, maar in Christus zouden ze een onuitputtelijke Bron bezitten, Eén in Wie hun harten in volkomen vrede zou kunnen rusten. De wereld kan de discipelen overweldigen zoals ze binnenkort ervaren zullen, maar Christus heeft de wereld overwonnen. Daarom mogen de discipelen en wij goede moed hebben, want de Ene Die van ons houdt, Die voor ons leeft, Die komt om ons tot Zich te nemen – de Ene Die met ons is – is ook de Ene Die de wereld overwonnen heeft. Zo blijft er voor ons aan het eind van de grote toespraken een woord ter bemoediging dat ons optilt uit ons falen en ons heel dicht bij de beschouwing van de overwinning plaatst.

Johannes 17

Inleiding

De dienst van de genade van Christus voor de wereld is voorbij. De liefdevolle gesprekken met de discipelen zijn afgelopen. Nadat alles op aarde is afgesloten, kijkt de Heere naar de hemel naar Zijn woonplaats, waarheen Hij spoedig zal gaan. Wij hebben de woorden van de Heere beluisterd toen Hij tot Zijn discipelen over de Vader sprak; nu is het ons nog grotere voorrecht de woorden van de Zoon te horen wanneer Hij met de Vader over de discipelen spreekt.

**We mogen goede
moed hebben en
houden!**

Dit gebed staat daar tussen alle gebeden, op grond van de heerlijke Persoon Die het spreekt. Wie anders dan een Goddelijk Persoon zou kunnen zeggen: ‘Opdat zij één zijn, zoals Wij’ (vs. 11) en daarna weer: ‘... opdat ook zij in Ons één zijn’ (vs. 21). Dergelijke uitingen zouden nooit afkomstig kunnen zijn van mensenlippen. Als men de Godheid van Zijn Persoon ontkent, worden deze woorden tot lasteringen van een bedrieger. Het gebed staat ook alleen door zijn unieke karakter. Er is op gewezen dat er met het oog op ons geen woord over belijden van zonden voorkomt, ook niet de minste zweem van zondebesef, het draagt geen toon van het gevoel van schuld of tekortkoming, geen spoor van minderwaardigheid of smeken om hulp.

Hoe bidden wij dan?

We zijn ook in de ban van zijn bereik. We horen het aan van Hem Die over een eeuwigheid spreekt van voor de grondlegging van de wereld, als van Iemand Die heeft deelgenomen aan dat glorieuze verleden. We horen Hem over Zijn smetteloze levensweg op deze aarde spreken; we worden meegevoerd naar de dagen van de apostelen en wel door Hem voor Wie de toekomst een open boek is. We horen woorden over de gehele periode van de Gemeente, doordat we de smeekbeden van de Heere vernemen voor hen die door het woord van de apostelen in Hem zijn gaan geloven. Ten slotte worden we in gedachten meegenomen naar een eeuwigheid die nog zal komen, wanneer we bij Christus en aan Hem gelijk zullen zijn.

Wanneer wij naar deze uitingen uit het hart van de Heere luisteren, merken we verder dat wij, terwijl wij nog onze weg door deze wereld voor ons hebben, al over de vergankelijke dingen van de tijd heen gedragen worden om over de onveranderlijke dingen van de eeuwigheid na te denken. Hoe nodig het wassen van de voeten was, hoe zegenrijk het vrucht dragen moge zijn, hoe groot het voorrecht om voor Christus te getuigen en te lijden ook moge zijn, toch gaat

het hier nauwelijks over deze dingen. Het gaat veeleer om die meer verheven feiten die, terwijl ze in deze tijd door ons gekend en genoten kunnen worden, tot de eeuwigheid behoren. Eeuwig leven, de Naam van de Vader, de woorden van de Vader, de liefde van de Vader, de vreugde van Christus, heiligheid, eenheid en heerlijkheid zijn eeuwige dingen die zullen blijven wanneer de tijd met haar noodzakelijkheid van de voetwassing, haar mogelijkheid om te dienen, haar beproevingen en lijden voor altijd voorbij zal zijn.

Bidden kunnen we leren
van de ware Mens, Die
voortdurend bad.

Wanneer wij naar het gebed van Christus luisteren, ervaren wij bovendien de wensen die Hij in Zijn hart draagt, zodat de gelovige zeggen kan: 'Ik ken de wensen van Zijn hart voor mij'. Dat moet zo zijn, want **het volmaakte gebed is de uitdrukking van dat wat het hart wenst**. Helaas worden onze gebeden vaak formeel en daarmee slechts de uitdrukking van datgene wat anderen voor de wensen van ons hart moeten aanzien. In dit gebed staan geen formele zaken. Alles is zo volmaakt als die Ene, Die bidt.

In de loop van het gebed worden veel gebeden tot de Vader gericht, maar ze lijken allemaal te vallen onder drie overheersende zorgen, die de drie belangrijkste onderdelen van het gebed markeren.

1. De wens dat de Vader in de Zoon verheerlijkt wordt (vs. 1-5).
2. De wens dat Christus in de heiligen verheerlijkt wordt (vs. 6-21).
3. De wens dat de heiligen met Christus verheerlijkt worden (vs. 22-26).

(Wordt vervolgd).

Hamilton Smith

Het probleem van het onverhoorde gebed (3)

Later zal ik nog een paar andere gedeelten aanhalen die ook over onverhoorde gebeden gaan. Maar in Deuteronomium 3:23-28 vinden we het, voor zover ik weet, voor de eerste keer. Een grote man van God, een dienaar van God, Mozes, die heel zijn leven trouw was voor God, was driftig, maar God heeft een zachtmoedig mens van hem gemaakt, de zachtmoedigste man die leefde op aarde. Eens had God water gegeven uit de steenrots, nadat Mozes op die rots geslagen had. God maakte dat uit de steenrots een stroom water kwam, zodat het hele volk Israël kon drinken. Die stroom is met hen meegegaan, is een rivier geworden die door de woestijn heenging in de veertigjarige woestijnreis.

Die rots waar het water uitkwam, is een beeld van Christus. Dat staat in het Nieuwe Testament. Het was gewoon water dat er uitkwam. Maar in 1 Korinthe 10 staat: 'De Steenrots nu was Christus' (vs. 4). Dat betekent dat de Heere Jezus de Rots is en dat Hij is geslagen. En omdat de Heere Jezus door God is geslagen aan het kruis, tot in de dood, is er levend water uit Hem voortgevloeid tot het lessen van de dorst van miljoenen! Mozes had geslagen op de rots en het water had gevloeid, maar aan het eind van de woestijnreis lezen we dat het water ophield.

Ze waren bijna in het land van de belofte. Toen heeft God het water teruggehouden. Het volk begon te mopperen. Maar God zei tegen Mozes: 'Neem de staf ... spreek voor hun ogen tot de rots, en die zal zijn water geven' (Num. 20:8). Mozes was boos omdat het volk mopperde.

'Wees in niets bezorgd, maar laat in alles, door gebed en smeking met dankzegging, uw begeerten bekend worden bij God' (Fil. 4:6).

Hij nam de staf en sloeg er tweemaal mee op de rots. En dat was fout! Hij was ongehoorzaam en driftig. Toen heeft God tegen Mozes gezegd dat hij niet in het land mocht. Hij moest in de woestijn blijven en daar sterven.

Waarom kreeg hij die ernstige straf? Misschien denkt iemand: 'Was dat niet een beetje te erg?' Weet u waarom dat was? Omdat die rots een beeld was van Christus en dat betekende symbolisch: de Heere Jezus is éénmaal geslagen, éénmaal gedood en daardoor is het werk voor eeuwig volbracht!

Voor eeuwig voldoende! Voor ieder mens, voor ieder die komt, voor ieder die wil. Mozes sloeg twee keer en dat zou symbolisch betekenen: de Heere Jezus zou nog een keer moeten sterven. Het werk van Hem op het kruis was dan niet voldoende. Daar maakte Mozes het werk van de Heere Jezus waardeloos. Daar was God vreselijk over vertoornd.

Christus' werk
is voor eeuwig
voldoende!

Daaruit zien we dat gehoorzaamheid aan God ontzettend belangrijk is, ook als wij het niet begrijpen. God zei tegen Mozes: 'Mozes, je hebt dat volk gebracht tot de Jordaan, tot aan de grens. Zij mogen door de Jordaan in het beloofde land, maar jij komt er niet in'. Toen is Mozes gaan bidden: 'Heere, HEERE ... laat mij toch oversteken en dat goede land zien'. Maar de Heere zei: 'Spreek niet meer tot Mij over deze zaak' (Deut. 3:23-26).

Laten we niet denken: 'Wat is God soms hard'. De belangrijkste les hier is deze: als God een gebed niet verhoort, dan geeft Hij ons iets beters. Ik ben bang dat er gelovigen zijn die zeggen: 'God heeft mijn gebed niet verhoord voor die ernstige ziekte, of voor die teleurstelling, of voor die hartenwens die ik in mijn leven had. Het is niet gebeurd. Of ik daar nu iets beters voor ontvangen heb, dat is voor mij nog een

raadsel'. Toch hebben ook velen getuigd: 'God heeft mijn gebeden niet verhoord, maar Hij heeft er iets anders voor in de plaats gegeven en dat was oneindig veel beter!'

Nu gaan we weer even naar Mozes in Deuteronomium 34. 'Mozes, klim op die berg', zei God als het ware. Mozes klom de berg op. God ging met hem mee en zei: 'Nu zal Ik je iets laten zien; je mag niet in het land, maar nu krijg je een panorama van het hele land Kanaän'. Toen heeft God zijn ogen geopend, zodat hij het land van het noorden

Gods weg is de beste,

Gods doen het beste,

Gods tijd is de beste.

tot het zuiden, van het oosten tot het westen, zó heeft gezien als nog nooit een mens het gezien heeft, zo mooi. Ik geloof zelfs zo mooi en volmaakt zoals het straks in de toekomst zal zijn, als de Heere Jezus daar regeren zal. Mozes heeft een geschenk van God gekregen om nooit te vergeten; hij heeft het al vooruit mogen zien. Israël is op het ogenblik een halve

woestijn, al maken ze het wel mooi. Maar in de toekomst, in het Vrederijk van Christus, zal het schitterend zijn. En zó heeft Mozes het gezien.

Toen is Mozes daar gestorven op die hoge berg. En God heeft hem daar begraven. Hebt u weleens gehoord van een mens die door God begraven is? Dat is Mozes. Hij heeft de mooiste begrafenis gehad die mogelijk was: door God begraven. Maar het allermooiste komt nog. In het Nieuwe Testament, in Mattheüs 17 lezen we dat de Heere Jezus op de berg der verheerlijking is, een hoge berg. Op die berg is de Heere Jezus met drie discipelen, Petrus, Jakobus en Johannes. Dan begint opeens de kleding van de Heere Jezus te stralen en Zijn gezicht begint te schijnen als de zon in haar kracht. De Heere Jezus wordt dan verheerlijkt! Hemelse, Goddelijke heerlijkheid.

Opeens verschijnen er twee personen die lang geleden in het Oude Testament geleefd hebben: Mozes en Elia. En dat nu is het wonderlijke. Op die berg, midden in het land, met de Heere Jezus in heerlijkheid, is Mozes toch nog in het land geweest. Maar dat is oneindig veel mooier dan wanneer je door de straten van Jeruzalem loopt. Met de Heere Jezus verheerlijkt op de berg, een voorsmaak van de eeuwige vreugde! Daar zien we de genade van God. Dit is een voorbeeld om te laten zien hoe God werkt als Hij een gebed niet verhoort.

(Wordt vervolgd).

Aanbidding alleen op Gods manier

Wij hebben het nodig om steeds opnieuw herinnerd te worden aan wat God ons voorhoudt. Zo blijven we op onze hoede, zodat we niet door achteloosheid, onverschilligheid of koppigheid in dezelfde fout vervallen. Dan hoeft Hij ons niet door Zijn tuchtigende hand terug te brengen en te herstellen. Waarom gaan we niet eenvoudig door in gemeenschap met God en doen we Zijn gezegende dienst, zoals Hij die heeft voorgeschreven? Omdat dit absolute gehoorzaamheid en absolute afhankelijkheid van Hem inhoudt, een wegcijferen en aan de kant schuiven van ons eigen ik.

God kijkt allereerst
niet naar volle,
maar naar
reine handen.

Dan komt de verleiding – de herinnering aan de zegen – en gaan we verder in eigen kracht. We stippelen onze eigen weg uit, met als gevolg dat God moet ingrijpen en ons moet onderwijzen dat Hij alleen met ons verder kan op *Zijn* wegen.

Wil Hij ons kunnen zegenen, dan moet dat *volgens Zijn weg* gebeuren; willen onze offers aanvaardbaar zijn voor Hem, dan moeten het offers

zijn die Hij ons gegeven heeft en gebracht worden op de manier zoals Hij heeft voorgeschreven.

Wierook is in geestelijke zin een beeld van aanbidding en lofprijzing. Het is een uitdrukking van de hoogste vorm van de gemeenschap met God. **Wil er ware aanbidding zijn, dan moet deze gebaseerd zijn op verzoening.** Dat is één van de prachtige gedachten die we in Gods Woord vinden. De zogenaamde aanbidding van Nadab en Abihu was *niet* verbonden met verzoening; het was *niet* het vuur van het altaar, maar vreemd vuur dat ze zelf hadden doen ontbranden (Lev. 10). Dat kon God niet behagen.

Wij vinden misschien dat de dood een te strenge straf was, maar God laat ons hiermee zien hoe Hij over de zonde denkt. Hij denkt niet licht over dingen die wij als niet zo ernstig beschouwen. Stel dat iemand aanbidt of dient in eigen kracht. Wij tillen daar niet zo zwaar aan en zeggen eenvoudig dat het vleeselijke kracht was, dat hij doet zoals hij meent dat het goed is. Het bracht de gelovigen geen vreugde, er was geen frisheid of kracht, maar dat was relatief gezien toch maar een kleinigheid?

Stel dat God nu net zo zou handelen als in die tijd, dan zouden er opnieuw Nadabs en Abihu's geoordeeld worden. God heeft ons beginselen gegeven en Zijn waarheid geschonken. Hij zal niet iedereen doden, net zoals Hij niet iedereen gedood heeft die dezelfde zonde beging als Ananias en Saffira (Hand. 5). God handelt niet op die manier. Hij geeft ons Zijn waarheid en toont ons Zijn beoordeling van het kwaad. Hij laat het vervolgens aan ons over om in geloof te handelen, omdat Hij wil dat we geleid en beheerst worden door Zijn kostbare Woord.

S. Ridout

De poorten van Jeruzalem in Nehemia 3 (1)

De dichtgemetselde Gouden Poort (Golden Gate) van Jeruzalem

© pixabay

1. De Schaapspoort (1)

Het hoofdthema van het boek Nehemia is de herbouw van de stadsmuur van Jeruzalem. Na de zeventig jaar durende Babylonische ballingschap was een klein gedeelte van de Joden weer naar het land der vaders teruggekeerd. Daarover berichten de beide boeken Ezra en Nehemia. Ezra beschrijft zowel de terugkeer en de herbouw van de tempel als het onderwijzen van het volk in de wet. Nehemia beschrijft de bouw van de muur van de stad Jeruzalem. Daarover gaat in hoofdzaak het derde hoofdstuk van zijn boek.

De beschrijving van de verschillende plaatsen en poorten kan slechts beperkt op het huidige Jeruzalem met zijn muren toegepast worden. De huidige muur van de oude stad stamt grotendeels uit de vroegmoderne tijd (16e eeuw). Hoe groot Jeruzalem ten tijde van Nehemia was, is tot op de dag van vandaag niet helemaal duidelijk. Daarom zijn er ook verschillende weergaven van de omvang van de stadsmuur en van de plaats van de poorten. Wel is met zekerheid te zeggen dat het gebied van de tempelberg erbij hoort, zuidelijk daarop aansluitend de Ofel en nog verder zuidelijk de in de laatste jaren weer opgegraven Davidsstad. Hoe ver Jeruzalem zich verder westelijk uitstrekte, in de richting van de huidige oude stad, is omstreken. Algemeen wordt tegenwoordig echter erkend dat Nehemia 3 een heel precieze – al is die niet compleet – beschrijving van de omvang van de stad Jeruzalem in die tijd geeft. In Nehemia 12:39 worden de Gevangenpoort en de Efraïmpoort genoemd, die in de beschrijving in hoofdstuk 3 ontbreken. De Heilige Geest geeft ons geen gedetailleerde beschrijving van het toenmalige Jeruzalem, maar biedt ons in de eerste plaats een bemoedigende en ook ernstige geestelijke les.

Nehemia hoort in de burcht Susan details over Jeruzalem en gaat met Gods hulp op weg daarheen. Hij overtuigt zichzelf van de toestand van de stad en roept de verantwoordelijken op tot herbouw van de muur (hoofdstuk 1 en 2). Eensgezind en vol ijver gaan de teruggekeerde Joden daarop aan het werk. Over voorbereidingen voor dit grote plan lezen we geen woord. De menselijke organisatie – die zeker nodig was – staat hier niet op de voorgrond. Alles gaat van God uit. Ook dat hoort erbij als we de voorbeelden beter willen begrijpen: letten op wat vermeld wordt en wat niet.

Typologische betekenissen

Hieronder vermelden we kort de betekenis van de voorbeelden, waar ze op duiden:

- De stad Jeruzalem is een beeld van de vergadering, weergegeven door het nieuwe Jeruzalem (Openb. 21:2-3). Over deze heilige stad staat geschreven: ‘Zij had de heerlijkheid van God’, want ‘de stad was zuiver goud’ (Openb. 21:11,18).
- Bij het nieuwe Jeruzalem wordt de ‘grote en hoge muur’ genoemd (Openb. 21:12). Die houdt de scheiding tussen heilig en onheilig, tussen rein en onrein in stand.
- Net als de stad Jeruzalem in het boek Nehemia heeft ook het nieuwe Jeruzalem twaalf poorten (Openb. 21:12). Daarover staat geschreven: ‘En in haar zal geenszins iets onreins binnengaan, noch wat gruwel en leugen doet, maar alleen zij die geschreven zijn in het boek des levens van het Lam’ (Openb. 21:27). De poorten spreken van in- en uitgaan, maar vooral van de beginnellen op basis waarvan in de vergadering ‘rechtgesproken’ wordt (zie Deut. 16:18).

‘Alles wat te voren geschreven is,
is tot onze lering geschreven’

(Rom. 15:4).

Onze tijd is in veel opzichten met de tijd van Nehemia te vergelijken. De muur van bewaring van geestelijke zegeningen en van de scheiding van het kwaad is voor een groot gedeelte afgebroken. De poorten die onder andere van de orde bij de toelating en uitsluiting spreken, zijn verbrand. Mozes beschrijft de plaats van het volk Israël in de begintijd met de woorden: 'Want hoe moet het anders bekend worden dat ik genade gevonden heb in Uw ogen, ik en Uw volk? Is het niet daardoor dat U met ons meegaat? Daardoor zullen wij, ik en Uw volk, afgezonderd zijn van alle volken die er op de aardbodem zijn'

Iedere uitdrukking uit
Gods Woord heeft haar
bijzondere betekenis

(Ex. 33:16). Zo wilde Nehemia het ondanks de bestaande zwakheid opnieuw verwezenlijken. Ook Christenen kunnen nu in gehoorzaamheid aan het levende Woord van God volgens de principes van de vergadering leven en samenkomen. Spot en verachting zullen ook zij daarbij niet kunnen ontlopen. Maar laten we niet vergeten: op aarde gaat het om de zaak van God. Het is het kostbaarste wat Christus hier gevonden heeft, die ene zeer kostbare parel, waarvoor Hij niet alleen, net zoals de koopman in de gelijkenis, alles wat Hij had, overgegeven heeft, maar ook Zichzelf in alle grootheid van Zijn Persoon en heerlijkheid (Matth. 13:46; Ef. 5:25).

'Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de Gemeente heeft liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven' (Ef. 5:25).

Zoals God het aantal en de namen van de teruggekeerden uit Babel liet optekenen (Ezra 2; Neh. 7), zo is het ook nu bij de namen, de herkomst en gedeeltelijk ook bij de beroepen van hen die bereid waren om de muur om de stad Jeruzalem te herbouwen en te verstevigen (verg. Rom. 16). Er waren priesters (vs. 1,22,28), Levieten (vs. 17), edel-smeden en zalfbereiders (vs. 8), handelaars (vs. 31) en hoofden van

de districten (vs. 9,12,15-19). Zelfs vrouwen worden genoemd (vs. 12, verg. Rom. 16:12; Fil. 4:3).

Voor de bouw van de muur had men over het algemeen geen bijzondere bekwaamheden of vaardigheden nodig. Het ging hoofdzakelijk om het aanslepen van rotsblokken, die naast en/of op elkaar geplaatst moesten worden. De stukken muur die door 41 groepen gerepareerd werden, waren niet allemaal even groot. Iedereen uit het volk van God kon meehelpen, als hij er maar toe bereid was.

Is het met het oog op de Gemeente van God anders? Voor de praktische zaken binnen de Gemeente zijn geen bijzondere vaardigheden of kennis vereist – alleen de wens om de Heere in liefde te dienen en nauwkeurig naar Zijn Woord te handelen. Iedere gelovige kan overeenkomstig zijn vaardigheden en zijn kracht voor de Heere bezig zijn. Zo schrijft het de apostel Paulus aan alle gelovigen in Korinthe: ‘Daarom, mijn geliefde broeders, wees **standvastig, onbeweeglijk, altijd overvloedig** in het werk van de Heere, daar u weet, dat uw arbeid niet vergeefs is in de Heere’ (1 Kor. 15:58).

We willen ons in dit artikel niet bezighouden met de bouw van de hele muur, maar alleen met de tien in Nehemia 3 genoemde poorten. Het aantal tien staat, zoals bijna altijd in Gods Woord, voor de menselijke verantwoordelijkheid. Omdat het in dit hoofdstuk daarom gaat, worden niet alle twaalf poorten genoemd, maar slechts tien.

*‘Daarom, mijn geliefde broeders, wees standvastig,
onbeweeglijk, altijd overvloedig in het werk van de Heere,
daar u weet, dat uw arbeid niet vergeefs is in de Heere’*

(1 Kor. 15:58).

(Wordt vervolgd).

Arend Remmers

Een schrill contrast

Keizer Nero, de bloedige vorst van wie de wreedheid nog steeds algemeen bekend is, stierf op 9 juni in het jaar 68 na Christus, terwijl hij op de vlucht was. Zijn laatste woorden waren:

‘O wee, wat een toneelspeler gaat er in mij ten onder!’

En na zijn toneelspel volgde de eeuwige realiteit van de hel.

Polycarpus uit Smyrna stierf op 26 januari in het jaar 155, met deze woorden op de lippen:

*‘Ik prijs U, almachtige God, dat U mij verwaardigd hebt
om op deze dag en in dit uur deel uit te maken*

van de getuigen en te drinken uit de beker van Uw gunstgenoten’.

En na zijn afscheid volgde de eeuwige realiteit van de hemel.

Uit: Laatste woorden, uitgave J.N. Voorhoeve

Hoe weten we zeker dat onze zonden vergeven zijn?

Als we naar de Evangelieën kijken, zien we dat sommige dingen die de Heere Jezus heeft gezegd en gedaan, maar in één Evangelie verteld worden, terwijl andere gebeurtenissen in twee, drie of zelfs alle vier worden beschreven. Afhankelijk van hoe de Heere Jezus in een bepaald Evangelie wordt voorgesteld, worden bepaalde extra feiten wel in het ene, maar niet het andere Evangelie vermeld. Op vergelijkbare wijze zijn er ook extra leringen en feiten die ons in andere boeken van de Bijbel worden meegedeeld. God heeft door heel Zijn Woord heen belangrijk onderwijs verspreid en toch is er een prachtige harmonie in heel de Bijbel. Het is nuttig en belangrijk dat we vertrouwd raken met alles wat er in Gods Woord staat.

Het verhaal van een verlamde man die door vier vrienden bij de Heere Jezus wordt gebracht, wordt ons verteld in Mattheüs 9, Markus 2 en Lukas 5. Vanwege de menigte moesten de vier mannen het dak openbreken van het huis waar de Heere was, om hun vriend op zijn rustbed voor Hem neer te laten zakken. Tot hun verbazing en tot ontzetting van de Schriftgeleerden die aanwezig waren, genas de Heere hem niet onmiddellijk, maar zei Hij tegen hem: 'Kind, uw zonden zijn vergeven'. Nadat Hij gevraagd had wat gemakkelijker was, zonden te vergeven of een verlamde te genezen, wees Hij de omstanders erop dat Hij, de Zoon des mensen, macht had op de aarde zonden te vergeven en vervolgens genas Hij de verlamde man. *Zijn macht is de afgelopen tweeduizend jaar niet verminderd en zal ook nooit verminderen. Zijn macht in de hemelen is even onbegrensd.*

We zouden ons kunnen afvragen of de genezen man ook vragen had, zoals: heb ik Hem wel goed begrepen toen Hij zei: 'Kind, uw zonden zijn vergeven'? Heeft Hij er misschien toch nog voorwaarden aan verbonden? Of: nou, ik kan gewoon niet geloven dat het zo eenvoudig is en dat ik niets hoeft te betalen of te doen. Maar dergelijke vragen zouden erop wijzen dat de man twijfelde aan het woord van de Heere Jezus Christus, Gods Zoon, Die op dezelfde manier zijn verlamming had genezen door slechts een woord te spreken.

Een ongelovige wordt opgeroepen zich te bekeren en het Woord dat hem gebracht wordt, te geloven. In heel het boek Handelingen zien we zowel groepen als individuele personen tot behoudenis komen door geloof in Christus. Afhankelijk van de omstandigheden en de toestand van het hart van de toehoorder kan de boodschap variëren. De Joden die in Handelingen 2 de boodschap van Petrus hadden gehoord,

Wij weten zeker dat onze zonden vergeven zijn, omdat we kunnen rekenen op wat Hij zegt.

geloofden onmiskenbaar wat hij had verkondigd en vroegen wat ze moesten doen. Ze kregen te horen dat ze zich moesten bekeren en zich moesten laten dopen,

wat hen afscheidde van de massa van de Joden die Christus hadden verworpen en Zijn bloed hadden afgeroepen over henzelf en over hun kinderen. In Handelingen 16 lezen we hoe de gevangenebewaarder van Filippi op het punt stond zichzelf te doden en te horen kreeg dat hij moest geloven in de Heere Jezus en behouden zou worden. Bekering wordt hier niet genoemd, want die vond al duidelijk plaats.

Wanneer het gaat om een gelovige vandaag de dag: al zijn zonden waren toekomst toen Christus ervoor stierf. Dus alle zonden van de persoon die behouden is geworden, zijn volgens Gods Woord verzoend en vergeven. Hij is gered. Hij heeft eeuwig leven. Hij is een kind van God. Hij kan zijn behoudenis niet verliezen, want hij is veilig in de handen van de Heere Jezus en van God de Vader.

Maar in 1 Johannes 1:9 wordt ons als gelovigen voorgehouden: 'Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid'. Merk op dat er zelfs niet staat dat we om vergeving moeten vragen. **De Heere garandeert ons vergeving als wij onze zonden belijden.** Geloven wij wat Hij zegt in Zijn Woord? Als we 1 Johannes 1:9 nauwkeurig lezen, zien we dat er niet staat dat we ons vergeven zullen *voelen*, maar dat God ons de zonden vergeeft en ons reinigt van alle ongerechtigheid wanneer *wij onze zonden belijden* aan Hem. Geloven wij Hem? Is Hij betrouwbaar?

Gevoelens van mensen veranderen voortdurend en we moeten ons daar niet afhankelijk van stellen. Maar de Heere Jezus is trouw. Hij kan niet liegen. Laten we ons verheugen in deze wetenschap en wandelen met onze Heere en er van dag tot dag voor zorgen dat we geen schuldenlijst hebben bij Hem.

Beantwoord door Eugene P. Vedder jr.

U bent gered door Christus' werk; u bent verzekerd door Gods Woord en uw blijdschap blijft bewaard door de Heilige Geest, Die in u woont. Maar iedere geredde persoon heeft nog steeds de oude, zondige natuur waarmee hij geboren is. De Heilige Geest weerstaat de oude natuur, maar wordt bedroefd door elke gedachte, elk woord of elke daad die eruit voortkomt.

Wanneer u 'de Heere waardig' wandelt (Kol. 1:10), brengt de Heilige Geest Zijn gezegende vrucht in u voort: 'liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing' (Gal. 5:22). Terwijl Christus' werk en uw behoudenis stevig staan samen – omdat Hij niet kan falen – staan of vallen uw wandel en uw blijdschap met elkaar, omdat het één afhankelijk is van het ander.

George Cutting

Muren bouwen voor ons huis (1)

In deze artikelenserie willen we nadenken over vier muren die onze huisgezinnen beschermen: de muur van gebed, de muur van bescherming, de muur van oprechtheid en de muur van Godvrezendheid.

In Nehemia vinden we het verslag van het herbouwen van de muren van Jeruzalem. In hoofdstuk drie lezen we over het repareren van tien van de twaalf poorten. Het is niet ons doel om dit te bespreken, maar wij zullen gaan kijken naar vier voorbeelden van mensen en fami-

lies die de muren voor hun huizen bouwen. Veel namen worden in dit hoofdstuk genoemd, als een verslag van het werk dat werd gedaan bij het herbouwen van de muren. Hoe bijzonder is het om te beseffen dat de Heere ziet wie er voor Zijn Naam werken. Als we dit hoofdstuk doorlezen, zien we dat de Heere niets en niemand vergeet. Wat gedaan wordt tot Zijn eer, wordt niet over het hoofd gezien.

In Maleachi 3:16 staat: 'Dan spreken zij die de HEERE vrezen, ieder tot zijn naaste: De HEERE slaat er acht op en luistert. Er is een gedenkboek geschreven voor Zijn aangezicht, voor wie de HEERE vrezen en wie Zijn Naam hoogachten'.

Wat een bemoediging is het voor ons om te zien dat de Heere ons dingen duidelijk maakt door Zijn Woord, dingen om ons te leren, te bemoedigen en te helpen in onze dagelijkse wandeling, door tijd door te brengen met het lezen over hen die ons in geloof zijn voorgedaan. In Nehemia hoofdstuk drie zien we, net zoals dat vandaag de dag bij ons gebeurt, dat er tegenstand is tegen het werk en de arbeiders als zij druk zijn met het repareren en herbouwen. Zo waren er vijanden in Nehemia's tijd, Sanballat en Tobia, die het werk krachtig tegenstonden. Tegenwoordig hebben we ook vijanden die tegen onze families opstaan met hetzelfde doel, namelijk om ons kwaad te berokkenen.

2 Korinthe 2:11 zegt: 'opdat de satan op ons geen voordeel zou behalen, want zijn gedachten zijn ons niet onbekend'.

We kennen zijn plannen, hoe hij te werk gaat en hoe hij aanvalt. Nehemia en de arbeiders die de muur restaureerden, wilden strijden om het werk te voltooien. Nehemia was zich hiervan bewust en hij zette een plan in werking om de overwinning te verzekeren en het werk te volbrengen.

Nehemia 4:13-14 schrijft: '... dat ik mannen opstelde op de laagste plaatsen achter de muur bij de open plekken. Ik stelde het volk op, ingedeeld naar hun geslachten, met hun zwaarden, hun speren en hun bogen. Ik zag erop toe en stond op en zei tegen de edelen, de machthebbers en

de rest van het volk: Wees niet bevreesd voor hen. Denk aan de grote en ontzagwekkende Heere, en strijd voor uw broeders, uw zonen en uw dochters, uw vrouwen en uw huizen’.

Mannen, als er ooit een tijd geweest is waarin het volk krachtig zou moeten strijden tegen de vijand, dan is het vandaag de dag. Tegenwoordig wordt de individuele gelovige aangevallen, en ook de gezinnen en de samenkomsten worden aangevallen; overal waar de Naam van Jezus Christus in waarheid wordt genoemd, zullen er aanvallen komen. Maar laten we God danken dat Zijn Woord ons raad geeft.

Efeze 6:12-13 zegt: ‘Want onze strijd is niet tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van deze duisternis, tegen de geestelijke [machten] van de boosheid in de hemelse gewesten. Neem daarom de hele wapenrusting van God op, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag, en om, na alles volbracht te hebben, stand te houden’. Onze strijd is niet tegen de tegenwoordige heersers, niet tegen personen, maar het is een strijd tegen de

**Strijd de strijd
van het geloof!
Juist in deze tijd.**

onzichtbare machten, die oorlog voeren tegen het gezin. Wij moeten staande blijven in de Heere Jezus Christus. **Wij moeten staande blijven in het Woord van God.** Wij moeten onszelf versterken en samen sterk staan in het Woord van God.

Er is nog iets wat wij kunnen zeggen over onze vijand: het is een *verslagen* vijand. Wij moeten ons eraan herinneren dat onze tegenpartij de duivel, die rondgaat ‘als een brullende leeuw en zoekt wie hij zou kunnen verslinden’, door Christus en Golgotha als een tandeloze leeuw geworden is. Hij kan ons niet raken wat betreft onze redding, maar hij staat in Gods Woord bekend als de grote verleider, de overste van de macht van de lucht. Mannen, wij vechten niet voor de overwinning, wij vechten

vanuit de positie van overwinning. Ja, de vijand heeft complotten, hij heeft zijn middelen. Hij heeft een plan, een plan voor ons gezin, voor onze vaders, voor onze jonge personen, voor onze vrouwen, hij heeft een plan voor jou. Het is een ontzuenderende gedachte om dit te overdenken. Maar de positieve kant is dat hoewel de vijand een plan heeft, de Heere een groter plan heeft en de Heere wil graag dat wij wandelen volgens Zijn plan.

Voordat we beginnen met het bestuderen van deze vier kenmerken die het huis(gezin) versterken, moeten we helaas vaststellen dat er in dit hoofdstuk verslag gedaan wordt van een tekortkoming – een tekortkoming die rampzalige resultaten opleverde, ook al kwamen die gevolgen pas jaren later. De eerste persoon die genoemd wordt in Nehemia 3, is de hogepriester Eljasib. De tekortkoming bestond hieruit, dat de priester Eljasib niet zelf de muren voor zijn eigen huis bouwde. De muur voor zijn huis werd door anderen gebouwd.

De Heere wil graag
dat wij wandelen
volgens Zijn plan.

Nehemia 3:20 schrijft: 'Daarachter herstelde Baruch, de zoon van Zabbai, vol ijver een tweede gedeelte: van de Punt tot aan de deur van het huis van de hogepriester Eljasib. Daarachter herstelde Meremoth, de zoon van Uria, de zoon van Koz, een tweede gedeelte: van de huisdeur van Eljasib tot aan het einde van het huis van Eljasib'.

Dit geeft aan dat Eljasib een nalatige karaktereigenschap bezat, omdat hij anderen zorg liet dragen over datgene wat zijn eigen werk zou moeten zijn. Deze karaktertrek van nalatigheid uitte zich ook in andere aspecten van zijn leven, namelijk een tekort aan Godvruchtig leven, het zorg dragen voor en de opvoeding van zijn huisgezin. We zien het resultaat hiervan in hoofdstuk 13:28, waar de kleinzoon van de hogepriester Eljasib trouwt met de dochter van de tegenstander, de vijand Sanballat!

Deze tekortkoming van het bouwen van de muren voor ons huis kunnen we ook het sluiten van compromissen noemen. Ik zeg dit omdat het vlees in ons druk op ons zal uitoefenen. We kunnen, als we niet oppassen, een niet correcte situatie laten bestaan, alleen om onszelf te ontlasten. Of we zijn geneigd om het gedrag van ons kind niet aan te spreken, omdat we onszelf schuldig voelen over een tekortkoming uit het verleden. Hier merken we zelf op dat de dingen uiteen beginnen te vallen. Als we dit punt bereiken, is het tijd om te gaan repareren voordat de opbouw verder voortgang kan vinden. **We moeten onszelf versterken in de Heere voordat deze dingen gebeuren.** Als dit voorkomt, kunnen we te allen tijde tot de Heere gaan in tijd van nood. Onthoud dat wij vóór onze kinderen moeten vechten, niet tegen hen!

De gevolgen van het niet bouwen van de muren van gebed, bescherming, grondbeginselen en Godvrezendheid voor onze huizen zijn ernstig. Prijs de Heere dat Hij door Zijn Woord aan ons bekendmaakt hoe wij zouden moeten willen dat ons huis eruitziet.

(Wordt vervolgd).

Timothy P. Hadley sr.

Christus' volmaakte Mensheid

'Christus Jezus ... heeft Zichzelf ontledigd en heeft de gestalte van een slaaf aangenomen en is de mensen gelijk geworden. En uiterlijk een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood' (Fil. 2:5,7-8).

Laten we eerbiedig nadenken over de nederigheid van de Zoon van God in zelfvernederings en volmaakte gehoorzaamheid aan God toen Hij hier was als Mens onder de mensen. Toen Hij naar de aarde kwam, ontledigde Hij Zichzelf van alles wat rechtens van Hem was. Het is

onmogelijk om een van de Evangelieën te lezen zonder elk moment de aangename geur van liefdevolle gehoorzaamheid en zelfverloochening te bespeuren. De verdorvenheid van de mensen om Hem heen gaf alleen maar meer kracht en zegen aan de nederigheid die nooit wankelde. Het was de 'Ik ben' Die hier in de volmaaktheid van menselijke gehoorzaamheid op aarde was.

Alles wat zuiver en mooi was in de menselijke natuur, werd in Jezus gevonden. Alles in Zijn karakter was in volmaakte onderwerping aan God in heel Zijn Mens-zijn; alles had zijn plaats en deed precies waartoe het diende. Als zachtmoedigheid Hem betaamde, was Hij zacht-

**Alles in Zijn karakter
was in volmaakte
onderwerping aan God
in heel Zijn Mens-
zijn; volgen wij Zijn
volmaakte voorbeeld?**

moedig, wanneer verontwaardiging op zijn plaats was, wie zou Zijn vernietigende berisping kunnen weerstaan! Hij was genadig, barmhartig en geduldig voor de voornaamste van de zondaars (1 Tim. 1:13-16), maar onbewogen door de harteloze hoogmoed van de koude farizeeër (Luk. 7:36-50). Aan het kruis was Hij teder tegenover Zijn moeder: in oprechte zorg vertrouwdde Hij haar toe aan iemand die aan Zijn borst geleund had, maar Hij erkende haar woord of aanspraak niet wanneer Zijn dienst Hem in beslag nam voor God (Matth. 12:46-50).

Zijn rust en Zijn morele kracht brachten Zijn tegenstanders van hun stuk en deed hen soms verbijsterd staan! Wat een zachtmoedigheid raakte het hart van allen die niet verhard waren door moedwillige tegenstand! Wat een scherpte van geest om te kunnen onderscheiden tussen het kwade en het goede! **Kort samengevat, was de Mensheid van Christus volmaakt – volkomen onderworpen aan God, alles in onmiddellijke reactie op Zijn wil.** Prijs Zijn Naam!

J.N. Darby

Onze broeders en zusters liefhebben

'Wie zijn broeder liefheeft, blijft in het licht en geen ergernis is in hem' (1 Joh. 2:10).

De apostel Johannes geeft hier duidelijk de kenmerken aan van het leven dat we bezitten in de Heere Jezus Christus. Hij benadrukt dat God licht is en dat God liefde is.

Wie is mijn broeder die ik moet liefhebben? Vele jaren voordat Johannes deze Brief schreef, werd hij bedreigd door de religieuze leiders van zijn land. Het werd hem verboden te prediken in de Naam van de Heere Jezus, Die zij hadden verworpen en ter dood gebracht. Toen Johannes en Petrus door deze leiders waren vrijgelaten, 'gingen zij tot de hunnen' (Hand. 4:23).

**Hebt u uw broeders
en zusters lief?**

Soms spreken gelovigen over 'sociale omgang met *anderen*' (en dan worden ongelovigen bedoeld). Johannes had zijn *eigen* mensen met wie hij omging: allen die hoorden bij dezelfde Redder en Hem als Heere van hun leven erkenden. Ze hadden hetzelfde kostbare geloof verkregen als hij en waren in de familie van God geboren. Dat zijn de mensen die wij moeten liefhebben.

Deze praktische liefde is een voortvloeisel van het Goddelijke leven dat we bezitten in en door de Heere Jezus. De oude mens is met Christus gekruisigd. **Hoewel de oude natuur nog steeds bij ons is, hebben we nu het vermogen om lief te hebben door de kracht van de Heilige Geest.** Het is door Hem dat de liefde van God in ons hart is uitgestort. Volmaakte liefde herkent de voorwerpen van die liefde, omdat ze van Christus zijn en verlangt ernaar hen te dienen, omdat we Christus in hen zien.

Klaas Rot

Uitnodiging!

Paasseminar

Seminar voor iedereen - D.V. 10 april tot 13 april 2020 in Delden

Thema: **Geloofslessen uit het Boek Daniël**

We hopen ons tijdens de studies bezig te houden met onder andere:

- de Heere dienen ondanks vurige oven en leeuwenkuil
- het belang van het gebed
- profetische gebeurtenissen

Aankomst: vrijdagmiddag 10 april tussen 16.15 en 16.45 uur

Vertrek: maandagmiddag 13 april rond 14 uur

Er zijn verschillende programma-onderdelen: voor kinderen, volwassenen, voor iedereen, plus sport voor tieners en twintigers. Het ontspannen programma wordt zoals altijd afgewisseld met evangelisatie in de regio en tijd voor gezelligheid en gesprekken.

Er staat een uitgebreide uitnodiging op www.christelijkjeugdwerk.nl. Tevens vindt u hier veel nuttige praktische informatie over dit seminar.

We hopen u in Delden te ontmoeten!

Aanmelding en contactadres:

Voorkeur per e-mail: info@christelijkjeugdwerk.nl

tel. 0548-701218 / 06-14376728

Banisweg 57, 7462 HX Rijssen

www.christelijkjeugdwerk.nl

Nadenkertje

Gespleten hoeven en herkauwers

‘Dit zijn de dieren die u eten mag van alle dieren die op de aarde zijn. Alle dieren met gespleten hoeven, waarvan de hoef in tweeën gespleten is en die bovendien bij de dieren horen die herkauwen, die mag u eten’ (Lev. 11:2-3).

De dieren die de Israëlieten mochten eten, moesten gespleten hoeven hebben en herkauwen. Voor ons als Christenen heeft deze aanwijzing toch ook een geestelijke betekenis. We leren daaruit wat een gelovige Christen moet kenmerken.

De gespleten hoeven spreken over de levenswandel van de gelovigen. Dieren met gespleten hoeven kunnen ook in onbegaanbare terreinen zekere, besliste stappen zetten. Kinderen van God staan in de genade. Ze gaan standvastig en doelbewust door de meest uiteenlopende levensomstandigheden. Hun geloof geeft aan hen een stevig houvast.

Het herkauwen doet ons denken aan het verteren van geestelijk voedsel, dat we bij het lezen in de Bijbel in ons hart opnemen. Hoe belangrijk is het om na te denken over wat we gelezen hebben en het ‘in ons hart te overdenken’! Paulus schreef aan de Kolossenzen: ‘Laat het woord van Christus rijkelijk in u wonen’.

Uit Leviticus 11 leren we ook dat een dier dat maar één van deze beide kenmerken heeft, niet gegeten mag worden. Wie de Bijbel leest en zich bezighoudt met wat hij gelezen heeft, maar in het praktische gedrag nauwelijks laat zien dat hij een gelovige Christen is, geeft aanleiding tot het vermoeden dat er iets niet klopt bij hem. Het kan God onmogelijk bevallen als iemand een goede Bijbelkennis bezit, maar een oppervlakkig Christenleven leidt. Kennis zonder gehoorzaamheid is voor God niets waard. Het is al even onmogelijk om als Christen te willen leven zonder zich uitgebreid om de Bijbel en haar aanwijzingen te bekommeren. Het is goed om deze lessen uit Gods Woord ook te verwerklijken in ons leven.

Uit de dagkalender ‘Het Goede Zaad’